

Трансформація освіти в контексті процесів глобалізації

IHR INTERNATIONAL
HUMANITARIAN
RESEARCH CENTER

12 березня 2021 р.
м. Дніпро, Україна

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Міжнародна
науково-практична
конференція

**Трансформація
освіти в контексті
процесів глобалізації**

Матеріали

12 березня 2021 р.

м. Дніпро

Трансформація освіти в контексті процесів глобалізації: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Дніпро, 12 березня 2021 р). Дніпро : Міжнародний гуманітарний дослідницький центр, 2021. 88 с.

У збірнику представлені тези доповідей, оприлюднені на Міжнародній науково-практичній конференції “Трансформація освіти в контексті процесів глобалізації”, яка була проведена Міжнародним гуманітарним дослідницьким центром.

Збірник розрахований на вчених, викладачів, докторантів, аспірантів, здобувачів вищої освіти, представників державних органів влади та місцевого самоврядування, представників підприємницьких структур і широкий читацький загал.

Робочі мови конференції: українська, англійська та російська.

Видається в авторській редакції

Матеріали збірника подаються в авторській редакції та друкуються мовою оригіналу. Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за достовірність наведених фактів, власних імен, географічних назв, цитат, економіко-статистичних даних, галузевої термінології, інших відомостей.

Відповідно до Закону України “Про авторське право і суміжні права”, при використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на авторів і видання є обов’язковим.

**Research
Europe.org**

IHC INTERNATIONAL
HUMANITARIAN
RESEARCH CENTER

© Колектив авторів, 2021
© Міжнародний гуманітарний
дослідницький центр, 2021
© Research Europe, 2021

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ТА ІСТОРІЯ ПЕДАГОГІКИ

Березівська Л. Д.

О. Я. Савченко про діяльність Всеукраїнської асоціації Василя Сухомлинського щодо розвитку сухомлиністики в освітньо-науковому просторі.....7

Ворощук О. Д.

Розвиток наукових педагогічних шкіл у галузі дошкільної освіти західного регіону України (кінець ХХ ст. – початок ХХІ ст.).....9

Дічек Н. П.

Підходи до проблеми освіти дітей з особливими потребами: зміна парадигм в Україні.....11

Журавель М. В.

Шкільний підручник з інформатики як основний засіб навчання у школі.....13

Лемко Г. І.

Історичний розвиток поняття “цінність”..... 15

Маргітич А. І.

Гуманізація соціокультурного середовища як особливість освітньої діяльності коледжу.....18

Овчаренко Н. О., Майстренко Н. М.

Практичні заняття з фізики, як засіб поглиблення й закріплення знань майстрів виробничого навчання.....20

Товканець Г. В.

Умови забезпечення якості транскордонної освіти на початку ХХІ століття.....22

СЕКЦІЯ 2. ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА НАВЧАННЯ

Костюк С. С.

Розвиток міжкультурної комунікативної компетентності студентів у процесі навчання іноземних мов.....25

Лямзіна Н. К., Савчин І. М.

Основні принципи навчання англійської мови китайських студентів.....28

Мачача Т. С.

Мета і принципи формування змісту інтегрованого курсу “Технології” для учнів 5 – 6 класів гімназії.....30

Назаренко Т. Г.

Розробка методичних засад для реалізації інтегрованого змісту навчання географії та економіки в гімназії та ліцеї.....32

Яценко Т. О.

Формування читацької грамотності учнів як психолого-педагогічна проблема.....34

Маргітич А. І.,
аспірант,
Мукачівський державний
університет, м. Мукачево

УДК 37.013

Маргітич А. І. Гуманізація соціокультурного середовища як особливість освітньої діяльності коледжу. *Трансформація освіти в контексті процесів глобалізації* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Дніпро, 12 березня 2021 р). Дніпро : Міжнародний гуманітарний дослідницький центр, 2021. С. 18 – 19.

ГУМАНІЗАЦІЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА ЯК ОСОБЛИВІСТЬ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОЛЕДЖУ

У наукових дослідженнях і соціальній практиці стрімко зростає інтерес до обґрунтування ролі і значення соціально-культурного середовища, здатного гармонізувати процеси соціалізації, соціальної адаптації та самореалізації особистості молодшої людини в рамках освітнього простору. Актуальність дослідження середовища як педагогічного феномена багато в чому пояснюється зміною освітніх парадигм, в рамках яких проявляється тенденція до багатоваріантності освітніх концепцій і технологій, відбувається перегляд орієнтирів і пріоритетів, зміна відносин між знаннями, з одного боку, і тріадою компетентності (умінням діяти, умінням бути, умінням жити) – з іншого.

Соціокультурне середовище – це така соціальне середовище, яке наповнене певним культурним змістом, якість цього середовища визначається в результаті аналізу культурних універсалій. Іншими словами, соціокультурне середовище – це соціальне середовище, в якій увага акцентується насамперед на нормах і цінностях культури [2].

У контексті педагогічного знання соціокультурне середовище трактується як результат освоєння і творення людиною свого життєвого простору в органічній єдності духовно-моральних, соціально-психологічних, функціональних і предметно-чуттєвих умов своєї життєдіяльності, як результат активності особистості. Воно сприймається не тільки як об'єктивний фактор становлення особистості, але і як об'єкт педагогічного впливу, в результаті чого стає засобом виховання і простором особистісного розвитку – зміст соціокультурного середовища визначає не тільки характер соціалізації, а й спектр можливостей самореалізації особистості. Значимість середовища змінюється в залежності від точки зору офіційної педагогіки. Педагогічна мета по відношенню до середовища як засобу виховання пов'язувалася то з розвитком індивідуальності, то з соціалізацією і самореалізацією особистості. У сучасних педагогічних дослідженнях середовище розглядається як умова індивідуального, соціального розвитку і саморозвитку особистості.

Особистісно-професійне становлення фахівця у коледжі опосередковується соціокультурними чинниками. Особливу увагу дослідники приділяють можливостям впливу середовища на особистість здобувача освіти через розробку нових освітніх програм, викладання різних дисциплін, пов'язаних з формуванням соціокультурного

середовища, що розглядається в даному випадку як виховного засобу (патріотичне, громадянське виховання, виховання толерантності в полікультурному суспільстві, спосіб запобігання конфліктам тощо). Крім того, дослідниками виявлено взаємозв'язок соціокультурного середовища з новими освітніми тенденціями: зростанням академічної мобільності, безперервною освітою, інформатизацією освіти тощо [2; 3].

Соціокультурне середовище коледжу має свою специфіку, пов'язану з основними функціями, які виконує в соціумі установа вищої професійної освіти. В цілому функції, місії, завдання коледжу є взаємообумовленими і репрезентуються в такий спосіб: інтелектуальна місія включає навчальну і дослідницьку функції; соціальна місія представлена професійною та сервісною функціями; освітня місія коледжу передбачає культурну та гуманістичну функції.

Гуманізація є системоутворюючою характеристикою сучасної освітньої діяльності коледжу [1]. Безумовно, домінуючу роль в діяльності коледжу відіграють саме освітні, навчальні, академічні норми, цінності, зразки поведінки й ідеали. У певному сенсі соціально-культурне середовище освітньої установи стає не тільки умовою особистісного розвитку, а й ключовим чинником формування студентської субкультури, яка виконує важливі функції в системі формування організаційної культури майбутніх фахівців. Студентська субкультура починає формуватися в рамках культури коледжу вже на етапі соціалізації першокурсників через ритуальний обряд “посвячення в студенти”. Організаційна культура студентської спільноти є системою духовних і матеріальних цінностей і припущень, вірувань, очікувань, норм і зразків поведінки, які поділяються і підтримуються більшістю студентів коледжу, а також визначають спосіб їх дій і взаємодій всередині і поза спільнотою в повсякденній життєдіяльності студентів і їх майбутній професійній діяльності. Успішне управління формуванням і розвитком студентської корпоративної організаційної культури забезпечується використанням різних соціокомунікативних технологій, які транслюють корпоративні цінності і норми, що забезпечують ціннісно-нормативну єдність студентської спільноти, взаєморозуміння і згоду носіїв організаційної культури, формування традицій коледжу (закріплення цінностей і норм в культурних артефактах), в процесі створення позитивного іміджу (підвищення привабливості ЗВО), стимулювання студентського самоврядування (участь в практичному втіленні культурних цінностей і норм), за допомогою соціального моніторингу (відстеження реального стану і зміни організаційної культури коледжу) [2].

Метою педагогічних зусиль, спрямованих на оптимізацію середовища освітнього закладу, є використання її людинотворчого і гуманістичного потенціалу, а також обмеження негативних і посилення позитивних чинників.

Список використаних джерел

1. Мельник О. Гуманізація змісту освіти в коледжах I – II рівнів акредитації. *Педагогічні науки*. 2016. Вип. 65. С. 116 – 122.
2. Чибисова Н. Г. Соціокультурная среда вуза – фундамент накопления студентами культурного капитала. *Вестник высшей школы*. 2011. № 3. С. 128 – 132.
3. Ярошинська О. Витоки дослідження середовища як педагогічного феномену. *Історико-педагогічний альманах*. 2014. № 1. С. 37 – 41.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>